

Thơ Viết Đêm Rằm

“Ta đây, ngày thì quên ăn, đêm thì quên ngủ, ruột đau như cắt, nước mắt đầm đìa, chỉ cảm tức rằng chưa được xả thịt lột da quân thù; dầu thân này phơi ngoài nội cỏ, xác này gói trong da ngựa, thì cũng đành lòng”

Hưng Đạo Vương Trần Quốc Tuấn. hịch Tướng Sĩ.

*

Đêm tạnh. Không mưa. Không gió. Đêm Rằm trăng tỏ trời trong. Nguyên Tiêu trăng đẹp như lòng ước mơ một năm tốt đẹp!

Chút mây, chút sương, chút tuyết, chắc ngày mai sẽ tan thôi...

Nguyên Tiêu nguyên vẹn Niềm Vui từ chén trà thơm mới cạn, từ tiếng mở lời tặng hắng mở đầu cho những bài thơ!

Có lẽ từ xưa từ xưa, đêm Rằm Nguyên Tiêu đều thế? Đức Vua đứng lên khỏi bệ, Nam Giao trầm hương ngán ngê?

Nam Giao cao ngất trời quê, đất trời kề nhau gang tấc. Từng trang Lịch Sử ngời lặt, giang sơn cẩm tú muôn năm...

Thơ tôi viết giữa đêm Rằm bốn câu ngọt ngào có đủ cho lòng những người xa xứ đầy vơi chuyện Nước chuyện Non? Tháng Giêng, nhớ nhé cháu con: Tết luôn tràn trề Hạnh Phúc, Tết phải Quang Vinh, không Nhục, ngập tràn lời chúc Yêu Thương.

*

Không ai không có Quê Hương!

Triệu người, Quê Hương chỉ Một!

Mỗi tác Giang Sơn: Tổ Quốc!

Một lòng: Thệ Hải Minh Sơn!

[Trần Văn Lê](#)